

подпіра, защо́ акѡ градатъ падаше слободнѡ сасъ своята тажкость, ще вълзяше оуморилъ добитици и хόра. Кога са прилипаватъ кáпчицы и парата по лицето на градатъ; и тай вѣтаратъ го едта ѿ доль на горѣ, той стрѹва чи водата щото є окошъ на всакъ градъ да са понизди гне камто горніатъ мѣ край и да замрѣзне тамъ. Заради това градатъ не є выта като ѿрѣхи, ами дааголикъ като крѹши ѿ доль ѿстаръ пакъ ѿ горѣ десѣлъ. Градъ голѣмъ падалѣтъ и рѣдкъ зѣмѣ, ѿ това пакъ поднавамъ, чи зѣмѣ єлектириката є слаба, и чи тia са буменожава ѿ топлината на слонцито. Но погорѣціатъ побаца на замплята по нѣскитъ мѣста градъ не вали комохай никога. Пакъ неговата причина є чи тамо въздвѣчатъ, дѣто са ражда градатъ є по топла, а не каквото по насъ, та заради това капкитѣ дождовни не могатъ да замрѣзнатъ, ами падатъ по замплята като твардѣ єдаръ дождь, дѣто комохай никога не вали дреинъ дождѣ каквото по насъ, чи тамъ єлектириката є мнозъ по сълана, а не по на-
шигѣ